

Спогади

Ми в кожну пісню душу вкладали

«Та чого ж стали? Бо торбу вкрали!». Пам'ятаєте ці слова? Вони з пісні, яку виконував прославлений колись хор Гощанського маслосирзаводу.

Цей хор був створений на підприємстві у 60-х роках минулого століття завдяки ентузіазму тодішнього директора Павла Хоменка і гощанського вчителя Котовича. Одночасно при хорі почав діяти і жіночий ансамбль, яким керував вчитель музики Володимир Краля.

Минуло небагато часу, і слава про цей творчий колектив полинула понад краєм. Самодіяльні митці з великим успіхом виступали на святкових концер-

тах у Гощі, Корці, Рівному, Дубні, Здолбунові, в багатьох селах району. А їх творчим злетом стала перемога на огляді художньої самодіяльності в Києві. Пам'ятаються й інші виступи — перед воїнами в Чернігові, у Макарівському районі, куди переселялись потерпілі від аварії на ЧАЕС. Яскравою сторінкою в історії маслосирзаводівського хорового колективу стала його участь у республіканському телетурнірі «Сонячні кларнети». З тих часів збереглося пам'ятне фото. Йому лише 16 років. Дивись на нього — і серце сповнюється сумом і печаллю. Бо багатьох уже немає в живих, ми більше ніколи не

почуємо їх зворушливого голосу. Передчасно пішли від нас соліст хору Володимир Пивовар, чудові співаки Микола Наумець, Володимир Приходько, Микола Власюк, Віктор Колядюк, Трохим Жданюк, Степан Переходько та інші.

Минають роки, стирається з пам'яті добре і погане. Але ті, хто зараз живий, був учасником цього творчого колективу, завжди добрим словом згадують творчі будні і свята, своїх керівників: і Михайла Котовича, і Євгена Цуканова, й Едуарда Овечкіна, і Миколу Боця. Ще досі відлунюють в наших серцях пісні «Закувала та сива зозуля», «Та орав мужик край дороги», «Чуєш, бра-

те мій», «Степом, степом...», «Мав я раз дівчиноньку», «Іхав козак містом»... Не перелічиш того, що ми тоді співали, вкладаючи в кожну пісню душу. Репертуар був великим, він постійно поповнювався новими творами.

Прикро, що про все це ми говоримо уже в минулому часі. Немає того молокопереробного підприємства, що було колись, розпався, зник його прославлений хор. Може, то справді такий всесильний закон життя: «Нічого вічного немає»?

Микола КУХАР,
колишній робітник
Гощанського
маслосирзаводу,
учасник хору.